

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

മുണ്ടുപരിത നായർ

പലക്കൂൾ മലയാളം

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

മുദ്ര: മൂലംഗം പ്രസിദ്ധീകരണം

www.TheCMSIndia.org

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

പുണ്യചരിതനായ പാലയ്ക്കൽ മല്ലാൻ

(ജീവചരിത്രം)

ഫാ. ജോൺ റോമയോ പട്ടശ്ശേരി, C. M. I.

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

MALAYALAM

PUNNYA CHARITHANAYA PALAKAL MALPAN
(BIOGRAPHY)

Author :

REV. FR. JOHN ROMEO PATTASSERY, C. M. I.

First Published : January 1988

Copy right : to the Author

Published by : the Author

Cover design : John Arts Pallippuram

Printed at : Always Press, Friendship House

Price : Rs. 8.00

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

1934-ൽ ചേർത്തല അടുത്തുള്ള ഉഴുവ എന്ന സ്ഥലത്തു് പട്ടശ്ശേരി എന്ന പുരാതന കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. മാതാപിതാക്കൾ വറുഗീസും മറിയമ്മയും. 1953-ൽ സി. എം. ഐ. സഭയിൽ ചേർന്നു. 1962-ൽ വൈദികനായി. ഫിലോസഫി, തിയോളജി എന്നിവയിലുള്ള ഡിഗ്രികൾ പുറമെ ചരിത്രത്തിൽ മാസ്റ്റർബിരുദവും നേടിയിട്ടുണ്ട്. 'വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറയച്ചൻ', 'ചാവറയച്ചൻ വികാരിയായിരുന്ന പള്ളിപ്പുറം' എന്നിവ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റു കൃതികളാണ്. 'ധ്യാനപ്രാസംഗികനും ഒരു ഗായകനുമാണ്. ധർമ്മഗീതി, അമൃതധാര എന്നീ ഗാനകൃതികളുടെ സമ്പാദകനുംകൂടിയാണ്. ഇപ്പോൾ ആലുവ സെൻറ് ആൻറണീസ് ആശ്രമത്തിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു.

ആമുഖം

'മുററത്തെ മുല്ലയ്ക്കു മണമില്ല' എന്നൊരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ടല്ലോ. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സഭാചരിത്രത്തിൽ മായാത്ത വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ച ഒരു ധ്യാനയോഗിയും കർമ്മയോഗിയുമായിരുന്നു ബ. പാലയ്ക്കൽ തോമാ മല്ലാൻ. വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറയച്ചനെക്കുറിച്ച് ഒരു ജീവചരിത്രമെഴുതാൻ സഭാചരിത്രവും സി. എം. ഐ. സഭാചരിത്രവും മറ്റും പരിശോധിച്ചപ്പോൾ സി. എം. ഐ. സഭയുടെ സ്ഥാപകരിൽ പ്രമുഖനായ ഈ യതിവര്യനെക്കുറിച്ച് കുറെയേറെ അറിയുന്നതിനിടയായി. അക്കാലത്തു കേരളസഭയ്ക്കുവേണ്ടി അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്ത ഈ മഹഷി വര്യനെ - ഒരു സെമിനാറിൽ രൂപംകൊടുത്തു അതു അക്കാലത്തിന്റെ വലിയ വിജ്ഞാന സമ്പാദന കേന്ദ്രമായി പരിപോഷിപ്പിച്ച ഈ പണ്ഡിതവരേണ്യനെ - വളരെ മുൻനോട്ടത്തോടുകൂടി ഭാരത സഭയ്ക്കൊക്കെ നന്മ ചെയ്യാൻ പോരുന്ന ഒരു സന്യാസസഭയ്ക്കു രൂപംകൊടുത്ത ഈ ക്രാന്തദർശിയെക്കുറിച്ച് വളരെ കുറച്ച മാത്രമെ ഇന്നത്തെ ലോകത്തിനു പരിജ്ഞാനമുള്ളൂ. ഇതു പരിഹരിക്കാനുള്ള ഒരു എളിയ സംരംഭമാണു് ഈ ചെറുപുസ്തകം. വാഴ്ത്ത. ചാവറയച്ചനെപ്പോലെ ഒരു നാളാഗമം എഴുതാൻ മല്ലാനച്ചൻ മറന്നുപോയിട്ടോ - അതു നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടോ ജീവചരിത്രം കുറിക്കാൻ ഉപകരിക്കുന്ന കുറിപ്പുകൾ ഒന്നും കിട്ടിയില്ല. ആകപ്പാടെയുള്ള ആധികാരിക പരാമർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അരുമശിഷ്യനായ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറയച്ചന്റെതന്നെ. അതെല്ലാംകൂടി നാലു പേജിൽ കൂടുതൽ വരികയുമില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ; സാഹച

ര്യത്തെളിവുകളേയും മറ്റു ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളേയും വളരെ യേറെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്.

വന്ദ്യനായ പാലയ്ക്കൽ മലപ്പാനച്ചനെക്കുറിച്ച് കുറച്ചെങ്കിലും അറിയുവാനും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഇനിയും കൂടുതൽ പഠിക്കുവാനും ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം ഉപകരിക്കും എന്നാണ് എന്റെ പ്രതീക്ഷ. ഇതു കുത്തിക്കുറിക്കുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ച സഹൃദയരോടും ഇതിന്റെ മുദ്രണം ഭംഗിയായി ഒരാഴ്ചകൊണ്ടു നിർവ്വഹിച്ച തന്ന ആലുവാ പ്രസ്സ് ഭാരവാഹികളോടും എനിക്കുള്ള നിസ്സീമമായ കൃതജ്ഞത ഞാൻ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ആലുവ

ഫാ. ജോൺ റോമയോ പട്ടശ്ശേരി

15-1-1988

സെൻറ് ആൻറണീസ് മൊണാസ്റ്ററി

ക്കാൻ സി. എം. ഐ. സഭാംഗമായ ബ. ജോൺ റോമ യോസച്ചൻ ഒരു എളിയ പരിശ്രമം നടത്തിയിരിക്ക യാണ്.

പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപകുതി മഹാ നായ പാലയ്ക്കൽ മല്പാന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ കാല മാണു്. ഈ ആദ്യ പകുതിയിലെ സഭാചരിത്രം തോമ്മാ മല്ലാന്റെ ജീവചരിത്രത്തോടു കെട്ടുപിണഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. വേറെ വാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ പാലയ്ക്കൽ മല്ലാന്റെ ചരിത്രംതന്നെയാണ് ആ കാലങ്ങളിലെ സഭയുടെ ചരി ത്രവും. ഇപ്രകാരം ചരിത്രഗതിയെ തിരിച്ചുവിട്ടു് സഭ യെ സമ്പന്നമാക്കിയ പാലയ്ക്കലച്ചനെക്കുറിച്ച് നമു ക്കു കൂടുതൽ പഠിക്കാം. മല്ലാനച്ചനോടു കൂടുതൽ കേന്ദ്രി യും ആദരവും പ്രകടിപ്പിക്കാം. ഇനിയും കൂടുതൽ ആഴത്തി ലുള്ള പഠനങ്ങൾക്കും പ്രബന്ധങ്ങൾക്കും ഈ കൃതി ഉത്തേ ജനം അരുളട്ടെ. ഗ്രന്ഥകർത്താവിനു് എല്ലാവിധ ഭാവു കങ്ങളും അശംസിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു് നിരവധി അനുവാചകർ ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കു കയും ഈ പുസ്തകം സഹൃദയസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുക യും ചെയ്യുന്നു.

രാജഗിരി
കളമശ്ശേരി
10-1-'88

ഫാ. ബാസ്റ്റൂസ് C. M. I.
പ്രൊവിൻഷ്യൽ

I ചരിത്രമറങ്ങുന്ന പള്ളിപ്പുറം

പുരാതനപ്രസിദ്ധമായ പള്ളിപ്പുറം പള്ളിക്ക് വി. തോമ്മാശ്രീഹായുടെ വരവിനോളം പഴക്കമുണ്ട്. കടലിൽനിന്നും പരശുരാമൻ മഴവെറിഞ്ഞു കേരളം സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന ഐതീഹ്യം, ആലപ്പുഴ മുതൽ വടക്കോട്ട് അരൂക്കുറുവിവരെയുള്ള കരപ്പുറം എന്ന ദ്വീപിനെക്കുറിച്ച് യാഥാർത്ഥ്യമാകുകയാണ്. കാലത്തിന്റെ ഏതോ നല്ലകാലത്തു് കടൽ മാറി കരയായിത്തീർന്നതാണു് ഇന്നു നാം കാണുന്ന കടൽപ്പുറം (കരപ്പുറം) എന്ന ചേർത്തല താലൂക്കു്. പഞ്ചസാരമണലും വെള്ളക്കെട്ടുകളും കായൽപ്പുരപ്പും ഇതിനു് ഒന്നാംതരം തെളിവാണു്. തൃപ്പൂണിത്തുറയും കടുത്തുരുത്തിയും (കടൽത്തുരുത്തു്) എല്ലാം ഒരുകാലത്തു കടൽത്തീരങ്ങളായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ കടൽ പെററ കരയിൽ ഏതാണ്ടു മദ്ധ്യഭാഗത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പള്ളിപ്പുറത്തു് പ്രസിദ്ധമായ നമ്പൂരി* ഇല്ലങ്ങളും വാണിഭ സ്ഥാനങ്ങളും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇന്നും പള്ളിപ്പുറത്തും തൈക്കാട്ടുശ്ശേരിയിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പേരെടുത്ത ഹൈന്ദവക്ഷേത്രങ്ങൾ ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെയാണു് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്.

മാർ തോമ്മാ സുളീവാ

പള്ളിപ്പുറം പള്ളിയിൽ പള്ളികൊള്ളുന്ന വിശുദ്ധനിധികളിൽ ഏറ്റവും പൂജ്യമായ ഒന്നാണു് മാർ തോമ്മാ സുളീവ (കുരിശു്). ഇതു പള്ളിപ്പുറത്തു് എത്തിച്ചേർന്ന

* ഊവിലാപ്രമുഖർ എന്നു പറയുന്നവരുമുണ്ടു്

തിന്റെ പിന്നിൽ ദൈവപരിപാലനയുടെ ഒരു കഥതന്നെയുണ്ട്. മാർ തോമ്മാശ്ലീഹാ ചായലിലും നിരണത്തും ശൈശവകവേല പൂർത്തിയാക്കി മുഹമ്മ വഴിയോ തണ്ണീർമുക്കം വഴിയോ വന്ന് കോക്കമംഗലം എന്ന നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഇല്ലങ്ങളുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്ന് അവിടെ സുവിശേഷം അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ശ്ലീഹായുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന, ശക്തമായ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിരചിതമായ റമ്പാൻ പാട്ടിലെ കുറെ വരികൾ ഇവിടെ ചേർന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും.

112 കല്ലിച്ചടനെ താൻ വാങ്ങി
വടമേക്കായ് നടകൊണ്ടു ഗോക്കാ
മംഗല ഗ്രാമേ താൻ ചെന്നു
പിഴയാതവിടേയുമൊരു വഷത്തിനിട
അറിയിച്ചു താൻ മാഗ്ഗത്തെ
ഒരായിരമൊടറുന്നൂർ പേരെ

118 മാമ്മോദീസായും മുക്കി
അവിടുന്നടനെ നടകൊണ്ടങ്ങനെ
കോട്ടക്കായൽ ചെന്നെത്തി

മുകളിൽ കുറിച്ച പാട്ടിൽ പറയുന്ന കോക്കമംഗലം ഗ്രാമം നാം ഇന്നു കാണുന്ന 5 കിലോമീറ്റർ ചുറ്റളവുള്ള സ്ഥലമല്ലെന്നും ശ്ലീഹാ ആദ്യമായി വന്നിറങ്ങിയത് കോക്കമംഗലം ഗ്രാമത്തിലായിരുന്നെന്നും അവിടെ താൻ മാമ്മോദീസായും മുക്കിയ സവണ്ണകുടവേണ്ടി ഒരു കുരിശു (പള്ളി) സ്ഥാപിച്ചുവെന്നും അവിടെനിന്നും കടപ്പുറത്തെ പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം ഒരു വർഷംകൊണ്ടു സന്ദർശിച്ചെന്നും വേദം പ്രസംഗിച്ചു പലരേയും ക്രിസ്തു മാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു സ്വീകരിച്ചെന്നും ആയിരത്തി അറുന്നൂറു പേക്ക് മാമ്മോ

ദീസാ നല്ലിയെന്നുമാണല്ലോ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ അന്നു പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച ഒരു വാണിജ്യകേന്ദ്രവും സവണ്ണ ഹിന്ദുക്കളുടെ കേന്ദ്രവുമായിരുന്ന പള്ളിപ്പുറത്തു തീർച്ചയായും ശ്രീഹാ വരികയും ചില കുടുംബങ്ങളെയെങ്കിലും സത്യമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കണം. കോക്കമംഗലത്തുനിന്നു 6 കിലോമീറ്റർ ജലമാർഗ്ഗമായും 8 കിലോമീറ്റർ മാത്രം കരമാർഗ്ഗമായും സഞ്ചരിച്ചാൽ പള്ളിപ്പുറത്തു വന്നെത്താവുന്നതുമാണു്. റമ്പാൻ പാട്ടിൽ പറയുന്നതുപോലെ കോട്ടക്കാവിലേക്കുള്ള ശ്രീഹായുടെ യാത്ര പള്ളിപ്പുറംവഴി ആയിരിക്കാനാണു് കൂടുതൽ സാധ്യതയും. അങ്ങനെ ശ്രീഹായുടെ കാലത്തുതന്നെ ഒരു ക്രിസ്തീയസമൂഹത്തിന്റേയും ആരാധനാലയത്തിന്റേയും ആവിർഭാവം ഉണ്ടായതായി നമുക്കു ന്യായമായും ഊഹിക്കാം.

കോക്കമംഗലത്തു തോമ്മാശ്രീഹാ സ്ഥാപിച്ച കുരിശിനു് അധികനാൾ അവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല. എണ്ണത്തിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷമായിരുന്ന മതംമാറാത്ത സവണ്ണർ, മതം മാറിയവരെ നിരന്തരം പീഡിപ്പിക്കുകയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു രാത്രി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ എല്ലാമെല്ലാമായിരുന്ന കുരിശുപള്ളിതന്നെ സവണ്ണർ പൊളിച്ചുകളയുകയും കുരിശു വലിച്ചുരി വേമ്പനാട്ടുകായലിന്റെ അഗാധതയിലേക്കു വലിച്ചെറിയുകയും ചെയ്തു. മൂന്നിഞ്ചുഘനമുള്ള തേക്കുപലകയിൽ കൊത്തിവെച്ച ഒന്നര അടിയോളം വലിപ്പമുള്ള ഈ കുരിശുപലക വേമ്പനാടന്റെ ജലപ്പുരപ്പിൽ മുങ്ങിയും പൊങ്ങിയും കായലിലെ ഏറ്റവും ഇറക്കവും അനുസരിച്ചു സഞ്ചരിച്ചും പള്ളിപ്പുറം വൻകരയ്ക്കുകിഴക്കുള്ള മാട്ടേൽ തുരുത്തിൽ വന്നു് അടിഞ്ഞുചേർന്നു.

ഐരാണികളും എന്ന അപരനാമത്താലും അന്നു പള്ളിപ്പുറം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവിടെ കച്ചവടം നടത്തിയും പശുക്കളെ വളർത്തിയും കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന പട്ടാഭ്യർ എന്നൊരു സമൂഹമുണ്ടായിരുന്നു. വേനൽക്കാലമായാൽ പള്ളിപ്പുറം കരയിൽ പച്ചപ്പല്ലം കിട്ടുക വളരെ പ്രയാസമായിരുന്നു. എന്നാൽ അടുത്തുള്ള മാട്ടേൽ തുരുത്തിൽ ഈ സമയത്തു കറുത്തു തഴച്ചുവളരുന്ന നല്ല കറുകപ്പല്ലം ധാരാളമുണ്ടായിരിക്കും. ഈ പുല്ലു ചെത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിന് ഈ പട്ടാഭ്യർ പുലയസ്രീകളെ ചെറുവള്ളത്തിൽ മാട്ടേൽ തുരുത്തിലേയ്ക്കു് അയയ്ക്കുമായിരുന്നു. മണിക്കൂറുകൾക്കകം വള്ളം നിറയെ പുല്ലുമായി അവർ മടങ്ങിവരുമായിരുന്നു. ഒരുദിവസം പുല്ലു ചെത്തുമ്പോൾ ഒരു പെണ്ണാളുടെ അരിവാൾ ഏതോ തടിക്കുഴഞ്ഞിൽ ഉടക്കി. അരിവാൾ വലിച്ചുറി നോക്കിയപ്പോൾ ഈ തടിക്കുഴഞ്ഞിൽനിന്നും ചോര ചീറ്റി ഒഴുകുന്നു. ഭയവിഹ്വലരായ സ്രീകൾ പുല്ലുചെത്തു മതിയാക്കി വൻകരയിലേയ്ക്കു യൂതിയിൽ മടങ്ങി തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരുടെ അടുക്കൽ വന്നു കാര്യം ബോധിപ്പിച്ചു. ഈ അതുരപ്രതിഭാസം കാണുവാൻ പട്ടാഭ്യരും സുമീപസ്കരും മാട്ടേൽ തുരുത്തിലേയ്ക്കു പ്രവഹിച്ചു. ആരോ ശത്രുക്കൾ ചെയ്തവച്ചു കൂടോത്രമാണെന്നു ധരിച്ചുവശായ അവർ ജ്യോത്സ്യന്മാരെ വരുത്തി പ്രശ്നം വെയ്പ്പിച്ചു. പുതുതായി ആവിർഭവിച്ച ക്രിസ്തീയസമൂഹത്തിന്റെ ആരാധനാവിഷയമായ ഒരു വസ്തുവാണെന്നും ക്രിസ്ത്യൻ സമൂഹത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചു് ഇതു തിരിയെ ഏല്പിക്കണമെന്നും ജ്യോത്സ്യന്മാർ നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. അതിൻപ്രകാരം കുരിശു സംരക്ഷണത്തിനു മുമ്പോട്ടുവന്ന കുടുംബമാണ് പാലിക്കുവോർ (പാലയ്ക്കൽ) കുടുംബം. കുറെനാൾ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചതിനുശേഷം കായൽത്തീരത്തു മാന്യമായ ഒരു കുരിശുപുര തീർത്ത് കുരിശു് ഈ പുരയിലേയ്ക്കു് മാറ്റി. ഇന്നു പള്ളിപ്പുറം പള്ളി

യുടെ കീഴുകൂട് കായൽത്തീരത്തുള്ള കപ്പേളയുടെ ഏതാണ്ടു് അല്പം തെക്കേ മാറിയായിരുന്നു ഇതിന്റെ സ്ഥാനം എന്നു കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കുറെ ഏറെനാൾ അവിടെ പൂജ്യമായി സൂക്ഷിച്ചശേഷം പള്ളി വലുതാക്കിപണതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇതു പള്ളിയിലേയ്ക്കു മാറി. തെക്കേ അരത്താരയുടെ മുകളിൽ ഒരു കണ്ണാടിക്കൂട്ടിൽ ഇതു സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ഈ കുരിശുമൂലം നിരവധി അതു തങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും പലർക്കും ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. കുരിശുതന്നെ ചുരണ്ടിയും ഒടിച്ചും കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ആളുകൾക്കു് എത്തുപെടാൻ സാധിക്കാത്ത തെക്കേ അരത്താരയുടെ മുകളിൽ കണ്ണാടിക്കൂട്ടിൽ സ്ഥാപിക്കാൻ ഇടയായതു്. ആണ്ടുതോറും ദുർഗ്ഗാനത്തിരുന്നാളിന്റെ തലേദിവസം ഇതു പ്രദക്ഷിണമായി മാട്ടേൽ തുരുത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ ദേവാലയത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടു പോകുകയും പിറേദിവസം ദുർഗ്ഗാനത്തിരുന്നാൾദിവസം, ദിവ്യബലിക്കും മറ്റു തിരക്കർമ്മങ്ങൾക്കുംശേഷം - ജലശോഷയാത്രയായി - അനേകം കളിവള്ളങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ - കരയിലുള്ള ദേവാലയത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരുകയും പൂർവ്വസ്ഥാനത്തു സ്ഥാപിക്കുകയുമായിരുന്നു പതിവു്. പെ. ബ. ജോസഫ് തെക്കിനേൻ അച്ചൻ വികാരിയായപ്പോൾ 1987 ജൂലൈ മാസം 2-ാം തീയതി, അരത്താരയുടെ മുകളിൽ ഏതാണ്ടു് അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ കുരിശു് അവിടെനിന്നും പുറത്തെടുക്കുകയും തെക്കേ അരത്താരയുടെ മുൻവശത്തു് 8 അടി പൊക്കത്തിൽ തീർത്ത സ്വണ്ണാകിതമായ വലിയ കുരിശിന്റെ പീഠത്തിൽ, ഒരു കണ്ണാടിക്കൂട്ടിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അഭിവന്ദ്യ ചേനപ്പറമ്പിൽ പിതാവാണ് ഇതു പുനർപ്രതിഷ്ഠിച്ചതു്. ആളുകൾക്കു സൗകര്യമായി കാണുന്നതിനും തൊട്ടുമുത്തുന്നതിനും ഇതുമൂലം സാധിക്കുന്നതാണ്.

പരി. കന്യകയുടെ അത്ഭുത ചിത്രം

പള്ളിപ്പുറം ദേവാലയത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രണ്ടാമത്തെ നിധിയാണ് പരി. കന്യകയുടെ അത്ഭുതചിത്രം. പള്ളിയിൽ വരുന്ന പലരും പെട്ടെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുകയല്ലെങ്കിലും പ്രധാന അർത്ഥാരയുടെ നടുവിലായി മുകൾ ഭാഗത്തു കാണുന്ന മാതാവിന്റെ ചിത്രമാണിത്. ഏതാണ്ടു നിത്യസഹായമാതാവിന്റെ പടത്തോടു സാധ്യമുള്ള ഈ പടം പോർട്ടുഗലിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നതാണ് എന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. ഇതിന്റെ പിന്നിലും വലിയ ഒരു ഐതിഹ്യം നിലവിലുണ്ട്. സുവിശേഷകനായ ചിത്രകാരനെന്നോ ചിത്രകാരനായ സുവിശേഷകനെന്നോ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വി. ലൂക്കാശ്ശീഹാ വരച്ച മാതാവിന്റെ ചിത്രത്തിന്റെ തനിപ്പകുപ്പാണിതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പോർട്ടുഗീസ് മിഷനറിമാർ ഭാരതത്തിലേയ്ക്കു യാത്രയായപ്പോൾ വരച്ച പൂർത്തിയാക്കിയ 6 ചിത്രങ്ങളും വരയ്ക്കാൻ ഒരുക്കിവെച്ചിരുന്ന ഒരു ചിത്രപ്പലകയും കൊണ്ടുപോന്നെന്നും കൊച്ചിയിൽ കപ്പലടുത്തപ്പോൾ വരയ്ക്കാത്ത ചിത്രപ്പലകയിൽ അത്ഭുതകരമായി മാതാവിന്റെ ചിത്രം പതിഞ്ഞെന്നും, എന്നാൽ മറ്റു ചിത്രങ്ങളിൽനിന്നു യാതൊരു വ്യത്യാസവും കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നും വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. പ്രസിദ്ധ ചിത്രകാരനായ രാജാ രവിവർമ്മ ഈ അത്ഭുതചിത്രം കാണുവാനായി ഒരിക്കൽ പള്ളിപ്പുറത്തു പള്ളിയിൽ എത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ ചിത്രംപോലെ ഇത്ര കൂറുപാടൊത്തതും കാലത്തിന്റെ കടന്നാക്രമണംകൊണ്ടു മങ്ങലേല്ക്കാതെ നിലനില്ക്കുന്നതുമായ വണ്ണചിത്രം വേറെയില്ലെന്നാണ്. ചിത്രത്തിന്റെ അപാര മേന്മയെ അദ്ദേഹം വാനോളം പുകഴ്ത്തുകയുണ്ടായി. ഇപ്രകാരം അനുഗൃഹീതമായ ഇങ്ങനെയൊരു ചിത്രം ഇവിടെയുണ്ടെന്നുള്ളത്

ബാഹ്യലോകത്തിന് ഇന്നും അജ്ഞാതമാണ്. പള്ളിപ്പുറം ഇടവകയിൽത്തന്നെ എല്ലാവർക്കും ഇക്കാര്യമറിയാമോ എന്ന് ഈ എഴുത്തുകാരൻ ബലമായി സംശയിക്കുകയാണ്.

റാഫേൽ ഫിഗരേദോ സൾഗാദോ

ബലിപിറത്തിന് താഴെ മദ്ബ്ഹായുടെ വലത്തുവശത്തായി മാർബിൾ ശിലയിട്ടു മൂടിയ ഒരു ശവകുടീരമുണ്ട്. ഒരു പോർട്ടുഗീസ് മെത്രാന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടമാണ് ഇതിൽ അടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കേരളത്തിലെ പ്രഥമ ഏതദ്ദേശീയ മെത്രാനായിരുന്നല്ലോ പറമ്പിൽ ചാണ്ടി മെത്രാൻ. (അലക്സാണ്ടർ ഡി-കാമ്പോ) ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായവും പിൻഗാമിയുമായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ആളായിരുന്നു ഫിഗരേദോ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മേലധികാരിയായ ചാണ്ടി മെത്രാനെ ധിക്കരിക്കുകയും, കൊച്ചിയിലെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയായിരുന്ന ഡോൺ തോമസ് ഡി കാസ്രോയിൽനിന്നും മെത്രാൻപട്ടം സ്വീകരിക്കുകയും മെത്രാനടുത്ത അധികാരങ്ങൾ നടപ്പാക്കാനാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. മുറയ്ക്കുള്ള മെത്രാനായ പറമ്പിൽ ചാണ്ടി മെത്രാൻ തന്റെ നാട്ടിൽപ്പെട്ട ആരെങ്കിലും സഹായമെത്രാനായി കിട്ടണമെന്നായിരുന്നു ആഗ്രഹം. പക്ഷെ, പാശ്ചാത്യ കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ ഫിഗരേദോയെ വാഴിക്കുവാൻ എല്ലാ ഒത്താശകളും ചരടുവലികളും നടത്തിയത്. അവസാനം ഈ കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ കെന്തിരായും ഫിഗരേദോ തന്റെ അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഒരു കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ വൈദികന്റെ ഭാഷയിൽ "ഞങ്ങൾ തന്നെ പണിതുവെച്ച ഒരു കൊച്ചുപിച്ചാത്തി, ഒടുക്കം ഞങ്ങളെത്തന്നെ ക്രൂരമായി കുത്തിക്കീറി. അങ്ങനെ, ഫിഗരേദോ മെത്രാനെ അനുകൂലിച്ചി

രുന്നവരൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നടുപടിപിശകുമൂലം അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി.

അധികാര ദുർവിനിയോഗവും സ്വേച്ഛാധിപത്യവും ശക്തിപ്രാപിച്ചപ്പോൾ ഫിഗരേദോ, മെത്രാനെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ട് പള്ളികളിലേയ്ക്കു പുതിയ കല്പനകളും നിദ്ദേശങ്ങളും അയയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ചാണ്ടി മെത്രാന്റെ വികാരി ജനറാളായിരുന്ന ജോർജ്ജ് യോഹന്നാ എന്ന ഫ്രാൻസിസ്കൻ വൈദികനുപോലും മുടക്കം കല്പിച്ചു. ചിലരുടെ ഭാഷയിൽ ധനേച്ഛുവായ അദ്ദേഹം തന്റെ മുദ്രമോതിരവും കാസയും കുർബാനവീഞ്ഞും, വരെ വിറ്റു പണമുണ്ടാക്കി ആഡംബരത്തോടെ ജീവിച്ചു. 1687-ൽ ചാണ്ടി മെത്രാൻ ദിവംഗതനായപ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും കല്പനകൾക്കും യാതൊരു കടിഞ്ഞാണം വിവേകവും ഇല്ലാതായി.

അനേകംപേർ കേരളത്തിൽനിന്നും ഇദ്ദേഹത്തിന് എതിരായി റോമിലേയ്ക്ക് റിപ്പോർട്ട് അയച്ചിരുന്നു. ഉത്പ്പിനടുത്ത ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും അതിൽ അക്കമിട്ടു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നടത്തിയ രഹസ്യാനേഷണത്തിൽ സംഗതികൾ ശരിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും റോമിൽനിന്നും ഇദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അന്നത്തെക്കാലത്തു് റോമിൽ നിന്നുള്ള വളരെ ഗൗരവമായ ഈ കല്പനപോലും കേരളത്തിൽ എത്താൻ മാസങ്ങൾ എടുത്തു. ഇക്കാലത്തു് ഇദ്ദേഹം പള്ളിപ്പറം ഫൊറോന പള്ളിയുടെ വൈദികമന്ദിരത്തിലാണു് താമസിച്ചിരുന്നതു്. കല്പന കിട്ടുമ്പേഴ്തന്നെ എന്നു ചിലരും, അല്ല, കിട്ടിയതിനു ശേഷമാണെന്നു മറ്റു ചിലരും, അദ്ദേഹം ഹൃദ

യസ്കംനേം മൂലം നിര്യാതനായി എന്നു പറയുന്നു. മെത്രാനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുതലേക്കു പള്ളിപ്പുറം പള്ളിയുടെ മദ്ബ്ഹായിൽ കബറടക്കി. സഭയുടെ ഒരു കരിപ്പുരണ്ടു ചരിത്രകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് ഇനിയും ധാരാളം അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചരിത്രപിതാക്കൾക്കു് അന്വേഷണത്തിനും പഠനത്തിനും ഇതു വളരെ നല്ല ഒരു വിഷയമാണു്

പുണ്യചരിതനായ പാലയ്ക്കൽ മലപ്പാൻ

കേരളസഭയ്ക്കു് വിശിഷ്ട, പള്ളിപ്പുറം ഇടവകയുടെ അഭിമാനപാത്രമായ പ്രസിദ്ധനായ പാലയ്ക്കൽ മലപ്പാന്റെ കബറിടമാണു് മദ്ബ്ഹായുടെ ഇടത്തുഭാഗത്തു് (തെക്കുവശത്തു്) സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. പള്ളിപ്പുറം മണ്ണിൽ ജനിച്ചു വളന്നു് ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടു മുൻപു ജീവിച്ചു മരിച്ച ഈ മനീഷിയെ ഇനിയും ബാഹ്യലോകം വേണ്ട വിധത്തിൽ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറയച്ചന്റെ ഗുരുഭൂതനായ, ആദ്ധ്യാത്മിക നിയന്താവായ ഇദ്ദേഹം വിശുദ്ധിയിലേയ്ക്കു കര്യാക്കോസച്ചനെ കൈപിടിച്ചുയർത്താൻ കാര്യമായ പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങനെ വിശുദ്ധന്റെ ഗുരുവായ പാലയ്ക്കലച്ചൻ 1842 ജനുവരി 16-ാം തീയതി മരിക്കുകയും പിറേറ്റിവസം കേരളസഭ മുഴുവന്റേയും സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഇന്നു കാണുന്ന സ്ഥലത്തു് സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സി. എം. ഐ. സഭാ സ്ഥാപനത്തിന്റെ 150-ാം വാർഷികം ആചരിച്ചപ്പോൾ സഭയുടെ സ്ഥാപകരിൽ പ്രധാനിയായ മല്ലാനച്ചനെ പ്രത്യേകം ഓർക്കുകയും സി. എം. ഐ. സഭയിലെ മിഷൻ രൂപതകളിലെ മെത്രാന്മാരെല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കബറിടത്തിങ്കൽ സമൂഹബലി അർപ്പിക്കുകയും, മാർബിൾശില സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

പുണ്യശ്ലോകനായ ഈ ധന്യാത്മാവിനോടു് അനുഗ്രഹം യാചിക്കുവാൻ ഇനിയും കാലങ്ങൾ എടുത്തേക്കാം. പക്ഷേ, പള്ളിപ്പുറത്തിന്റെ നിധിയായ, സുകൃതമായ. പുഷ്പമായ ഈ ധന്യാത്മാവിനെ, തങ്ങളുടെ ദേവാലയത്തിൽത്തന്നെ സംസ്കരിക്കപ്പെടുവാൻ ഇടവരുത്തിയ ദൈവപരിപാലനയെ സ്തുതിക്കുന്ന ദിവസങ്ങൾ തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകും. അന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതസുകൃതങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബാഹ്യലോകം കൂടുതൽ പഠിക്കുകയും അറിയുകയും ചെയ്യും. തീർച്ച. ഈ പുസ്തകംതന്നെ പുണ്യശ്ലോകനായ പാലയ്ക്കൽ മലപ്പാനച്ചനെക്കുറിച്ച് കയാൽ ഈ ചെറിയ വിവരണംകൊണ്ടു് നിറുത്തുകയാണ്. ഇനി വരുന്ന പേജുകളിൽ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നതാണ്.

പ്രസിദ്ധമായ പള്ളിപ്പുറം സെമിനാരി

ഒരു നൂറ്റാണ്ടു കാലത്തോളം നിലനിന്ന ഒരു പ്രസിദ്ധമായ സെമിനാരി പള്ളിപ്പുറത്തുണ്ടായിരുന്നെന്നും, വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറയച്ചനെപ്പോലെയുള്ള മഹാരഥന്മാർ ഈ സെമിനാരിയിലൂടെ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നും ഇന്നുള്ള പള്ളിപ്പുറത്തെ തലമുറയ്ക്കു മിക്കവർക്കും അജ്ഞാതമായിരിക്കും. പള്ളിപൊളിച്ചു കളഞ്ഞപ്പോൾ ഇതിന്റെ തായ യാതൊന്നും ബാക്കിനിറുത്താതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചതുപോലെ ഒരു കല്ലുപോലും സെമിനാരിയുടേതായിട്ടു് അവശേഷിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ ഒരു കാലത്തു കേരളസഭയ്ക്കുവേണ്ടി നിണ്ണായകങ്ങളായ തീരുമാനങ്ങളും യുദ്ധതന്ത്രങ്ങളും കരുപ്പിടിപ്പിച്ച ഈ സെമിനാരി നഷ്ടമായതു് കേരളസഭാചരിത്രത്തിനുതന്നെ വലിയ ഒരു നഷ്ടമായിപ്പോയി. ഗവേഷണകുതുകികളായ ഭാവി സഭാചരിത്രകാരന്മാർ ഗവേഷണത്തിനുള്ള ഒരിടമായി

ഇതിനെ സ്പീകരിക്കുമെന്നു നമുക്കു പ്രത്യാശിക്കാം. (കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ മറ്റു അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വായിക്കുക.)

വാഴ്ത്തപ്പെട്ട വികാരിയച്ചൻ

ചാവറയച്ചനെക്കുറിച്ച് നന്നായി അറിയാവുന്നവർ പോലും മറന്നുപോകുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. അതായത് രണ്ടിൽ കൂടുതൽ കൊല്ലം ചാവറയച്ചൻ തെക്കെ പള്ളിപ്പുറം പള്ളിയുടെ വികാരിയായിരുന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന കാര്യം. തങ്ങളുടെ വികാരിമാരിൽ ഒരാൾ അർത്താരയുടെ വണക്കത്തിനായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാര്യം എത്ര അഭിമാനത്തോടും അന്തസ്സോടുംകൂടി പള്ളിപ്പുറംകാർക്ക് ഓർക്കാനും പറയാനും കഴിയണം. പക്ഷെ ഇക്കാര്യം അറിയുന്നവർ പുതിയ തലമുറയിൽ വളരെ കുറയും. ഇന്ന് പള്ളിപ്പുറം ഫൊറോനാപ്പള്ളിയുടെ വികാരിയായിരിക്കുന്ന പെ. ബി. ജോസഫ് തെക്കിന്നേച്ചൻ ഈ കുറവു പരിഹരിക്കുവാനും ജനങ്ങളെ ബോധവൽക്കരിക്കുവാനും പലതും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യം ഇവിടെ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ തങ്ങളുടെ വികാരിയായ വിശുദ്ധൻ നല്ലപ്പേടേണ്ട ഒന്നുതൃത്തിലേയ്ക്ക് ആന്തരികമായ അഭിമാന വണക്കത്തിലേയ്ക്ക് പള്ളിപ്പുറം ഇടവകക്കാർ ഇനിയും ഉയരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വികാരിയായിരുന്ന ചാവറയച്ചൻ 14 കൊല്ലം ഒരു ശമ്മാശ്ശനായും 2-ൽ പരം കൊല്ലം അവിടെ വികാരിയായും ജീവിച്ചു. 7 കൊല്ലം മാത്രം ജീവിച്ച കുന്നമ്മാവിലെ കിണറീനും വെള്ളത്തിനും മണ്ണിനും പുൽക്കൊടിക്കും ഒക്കെ അത്തുതങ്ങളുടെ കഥ പറയാനാണെങ്കിൽ പള്ളിപ്പുറത്തിന് എത്ര അധികമായ കഥ പറയാനാണ്ടാകും. അദ്ദേഹം 16 കൊല്ലം ചവിട്ടിയ മണൽത്തരികൾ എത്ര ഭാഗ്യമുള്ളവ. അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ച കിണറും കുളങ്ങളും പെരുമാറ്റസാധന

ത്തുരുത്തി വരെയും ഇടവക വ്യാപിച്ചിരുന്നു. ചേർത്തല മുട്ടംപള്ളിയുണ്ടായതിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുള്ള ഐതിഹ്യം ഇവിടെ കുറിക്കട്ടെ. ചേർത്തല മുട്ടത്തങ്ങാടി ക്കാർ കൂട്ടംകൂടി ഞായറാഴ്ച കുർബ്ബാനയ്ക്കു വരിക പതിവായിരുന്നു. ഒരു ഞായറാഴ്ച ഇവർ വന്നപ്പോൾ ചെങ്ങണ്ട കടത്തു കടക്കാൻ താമസിച്ചതുകൊണ്ടോ എന്തോ, കുർബ്ബാന ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. മുട്ടത്തുകാരോട് അല്പം വാശിയുണ്ടായിരുന്ന പള്ളിപ്പറംകാർ മുട്ടംകാർ വന്നില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും താമസിച്ചവരുമ്പോൾ കയറാതിരിക്കാൻ വാതിലുകൾ ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തത്രെ. മുട്ടംകാർ വന്നപ്പോൾ അടയ്ക്കപ്പെട്ട വാതിലുകൾ അവർക്കായി തുറന്നില്ല. ഇത് ഒരു അഭിമാനത്തിന്റെ പ്രശ്നമായി മുട്ടത്തുകാർ കണക്കാക്കി. തങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തു പള്ളി പണിയാൻതന്നെ അവർ കൂടി തീരുമാനമെടുത്തു. രാത്രിയിൽവന്നു പള്ളിപ്പറംകാർ അറിയാതെ പള്ളിയുടെ പുറത്തെ അളവുകൾ എടുക്കുകയും ഈ അളവു പള്ളിയുടെ അകത്തെ അളവാക്കി മുട്ടത്തു പള്ളി പണിയുകയും ചെയ്തെന്നും പള്ളിപ്പറത്തെ മുൻപിലത്തെ പള്ളി മുട്ടത്തുപള്ളിയുടെ അകത്തു ഇരിക്കുമെന്നും പഴമക്കാർ പലരും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും മുട്ടത്തുപള്ളിക്കുതന്നെ 900 (തൊള്ളായിരം) കൊല്ലത്തെ പഴക്കമുണ്ട്. ഇന്നത്തെ പള്ളിയായിരിക്കയില്ല ആദ്യത്തെപള്ളി എന്നു തീർച്ചയാണ്. മുട്ടത്തുപള്ളി പണിയാനുള്ള ഒരു കാരണമായിമാത്രം ഈ ഐതിഹ്യത്തെ കണക്കാക്കിയാൽ മതിയാകും.

ഭൂരദേശങ്ങളിലുള്ളവർ ശനിയാഴ്ച രാത്രിതന്നെ പൊതിച്ചോറുംകെട്ടി ചുട്ടും കത്തിച്ച് കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിക്കാനായി വരുമായിരുന്നത്രെ. ഏതായാലും പല പള്ളികളുടേയും തലപ്പള്ളിയായിരുന്നു പള്ളിപ്പറംപള്ളി

C H R I S T I A N
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

For further information
regarding this text

Please contact

library@thecmsindia.org

Please join the
'CMSI Benefactors Club'
and support the ongoing projects of
Christian Musicological Society Of India

-
- DIGITAL LIBRARY • ARAMAIC PROJECT
 - ENCYCLOPEDIA OF SYRIAC CHANTS
 - MUSIC ICONOGRAPHY • CHRISTIAN ART
 - RESOURCE FOR RESEARCHERS